

созъ Васи́лісковы крыла, копиета имъ и́шлемыте, и́мáли на врѣховете Лéовови йисписаны, съ крыла змѣй-
ски, оўплетены Отъ Крокодиловата кóжа. Поке-
лилъ да распрастратъ колыбыте си Около нéговълъз,
и дрѣгъ вбийз несмѣйлъ да се сверѣ съ Македонцы-
те. Александръ Отвралъ хѣбавы жены 2: хілады,
да хѣдатъ съ войската всѣка чинно, и́ постакилъ
нѣкой єтериархъ да Облада́ва женыте. И когато
нѣкой вбийз искалъ жену, Отѣвалъ при єтериарха,
дѣвалъ єдна златна жалтица, и́ земалъ жену, и́
колкото нѣци а́ дѣржалъ, толкова жалтицы земалъ
єтериархъ. Сичката войска ималъ съ оўправленїе и́
съ чинъ, всегда 100: хілады Македонцы были при
нѣго, и́ имали мнѣго дарованїята Отъ нѣго. Съ
тѣхъ се разговоралъ като дѣнь, и́ ставалъ на́й ма-
лакъ Отъ сичките, и́ за тѣм чинъ сичките милѣли
за нѣго. Птолемей великий воївoda, и́ первосто-
тель, былъ Отгбре надъ сичката войска, человѣкъ
возлюбленъ, добродѣтеленъ, прауденъ, исѣсенъ на
сичките направи. Когато се оўбивалъ нѣкой Отъ
Македонцыте, тѣрми дрѣгъ по-дѣбѣръ на мѣстото
мъ, за да са всегда 100: хілады.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВА НА ИСТОКЪ.

Александръ зѣлъ войската си, и́ Отѣшалъ на
истокъ; и́ колкото Началници мъ се покланили, прїи-
мали честъ и́ любовь Отъ нѣго, а́ колкото мъ стое-
ли насрецъ, и́ мѣстото имъ земалъ, и́ тѣхъ оўби-